

ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ГРАЖДАНСКИЯ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

[линк към консултацията](#)

Информация

Откриване / Приключване: 05.11.2020 г. - 19.11.2020 г. Неактивна

Номер на консултация: #5526-K

Област на политика: Архив - Правосъдие и вътрешни работи

Тип консултация: ---

Вносител: Министерство на правосъдието

Тип носител: Национално

Продължаването на реформата на съдебната система е безусловно свързано с въвеждането на електронното правосъдие.

Със Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт (обн., ДВ, бр. 62 от 2016 г.) в материалния закон бяха регламентирани общите правила относно удостоверителните изявления и процесуални действия в електронна форма.

В процесуалните закони следва да намерят място основните правни норми, регулиращи правилата за упражняване на процесуални права в електронна форма.

Необходимостта от законодателни промени в процесуалните закони в тази насока се обуславя и от факта, че предстои въвеждането на единната информационна система на съдилищата, както и на функционалностите на единния портал за електронно правосъдие. В тази връзка се предлагат изменения и допълнения в Гражданския процесуален кодекс и Наказателно-процесуалния кодекс, регламентиращи извършването на процесуални действия в електронна форма.

Отговорна институция

Отговорна институция

Министерство на правосъдието

Адрес: София, София, ул. Славянска 1

Електронна поща: priemna@justice.government.bg

Начини на предоставяне на предложения и становища

- Портала за обществени консултации (изисква се регистрация чрез имейл);
- Електронна поща на посочените адреси;
- Системата за сигурно електронно връчване <https://edelivery.egov.bg/> (изисква се квалифициран електронен подпис или ПИК на НОИ);
- Официалния адрес за кореспонденция.

Полезни връзки

Рубрика „Закрила на детето“ към дирекция „Международна правна закрила на детето и международни осиновявания“ - <https://mjs.bg/home/index/4d58b6a3-346b-4026-9aaa-7d5654890938>

Документи

Пакет основни документи:

[Проект на ЗИД на ГПК - вер. 1.0 | 05.11.2020](#)

[Проект на Мотиви към ЗИД на ГПК - вер. 1.0 | 05.11.2020](#)

[ЧПОВ към проект на ЗИД на ГПК - вер. 1.0 | 05.11.2020](#)

[Становище на ДМА на МС към ЧПОВ на ЗИД на ГПК - вер. 1.0 | 05.11.2020](#)

[Становище на Адриан Илиев и Мария Песийска \(получено по ел. поща на 17 ноември 2020 г.\) - вер. 1.0 | 18.11.2020](#)

[Асоциация на българските застрахователи \(получено по ел. поща на 19 ноември 2020 г., препратно до МП на 19 ноември 2020 г.\) - вер. 1.0 | 19.11.2020](#)

[Становище на Висшия адвокатски съвет \(получено по ел. поща на 19 ноември 2020 г.\) - вер. 1.0 | 19.11.2020](#)

[Становище на Илиян Пламенов \(получено по ел. поща на 19 ноември 2020 г.\) - вер. 1.0 | 20.11.2020](#)

[Справка за отразяване на предложенията и становищата - вер. 1.0 | 23.11.2020](#)

Консултационен документ:

Справка становища:

Коментари

[Коментари \(pdf\)](#)

[Коментари \(csv\)](#)

Автор: Божидар Божанов (19.11.2020 21:51)

Становище

Бих искал да направя следните коментари:

- По чл. 38, ал. 1 - няма хипотеза, в която липсва настоящ адрес, така че няма нужда да се уточнява. В предвидения краен случай настоящият и постоянният адрес съвпадат.

- по чл. 38, ал. 5 - потвърждаване на получаване може да се осъществи след отваряне на интернет адрес (като за самото отваряне трябва да се съхраняват метаданни, допринасящи за избягване на злоупотреби)

- Същият коментар и по чл. 41а, ал.1

- общ коментар по връчването - вместо всеки процесуален закон да урежда собствен ред за връчване, в допълнение на ЗЕУ, следва ГПК, АПК и ЗЕУ да се унифицират (с включване на системата за сигурно връчване на ДАЕУ и с добавката за портала за е-правосъдие, който може да бъде приравнен на неквалифицирана услуга за препоръчана електронна поща по смисъла на Регламент (ЕС) 910/2014)

- По чл. 44, ал 3 - електронният печат на съда не е нужен, квалифицираното удостоверяване ан време е достатъчно. Следва към подписаните (с времеви печат) данни да се добави IP адресът на достъпилния портала, както и данни за начина, по който го е достъпил - чрез КЕП или средство за електронна идентификация по eIDAS.

- По чл. 51 Висшият адвокатски съвет може да направи първоначално уведомяване в определен срок, но задължението трябва да бъде за всеки адвокат по отделно с цел намаляване на посредничеството и грешките при администриране на списъци от адреси

- По чл. 52 - нужно е прицизиране на терминологията - "държавни учреждения" да се замени с "административните органи". Да се уреди как общините и административните органи посочват адрес (по електронен път, директно в портала) и в какви срокове (с ПЗР)

- По Чл. 102б и 102ж - да се предвиди еквивалент на чл. 22, ал. 5 от ЗЕУ за възможност за използване на усъвършенстван електронен подпис с цел повишена достъпност

- По чл. 102ж - в Регламент (ЕС) 910/2014 електронната идентификация не е удостоверявателна услуга.

- По чл. 102з - да се предвиди използване на регистъра на овластяванията по Закона за електронната идентификация

- По допълнителните разпоредби - "адрес на квалифицирана електронна поща" да стане "адрес за получаване при използване на квалифицирана услуга за препоръчана електронна поща"

С уважение, Божидар Божанов

Автор: Ради Дишовски (19.11.2020 21:05)

ПЪЛЕН АБСУРД!

Не че някой ще си направи труда да чете тези мения, но съм длъжен да споделя, че това което се опитвате да направите е ПЪЛЕН АБСУРД! Тези разпоредби целят единствено да елиминират адвокатите от участие в процеса, като се "считат за уведомени" БЕЗ РЕАЛНО ДА СА УВЕДОМЕНИ. Същевременно съдът няма никакво задължение да качва делата в единния портал и да ги поддържа актуални? ЩО ЗА БЕЗОБРАЗИЕ!!! ПЪРВО - осигурете качествен портал, осигурете качването и поддръжката на дела, осигурете ПОТВЪРЖДАВАНЕ НА СЪОБЩЕНИЯТА и ТОГАВА предлагайте на адвокатите АКО ЖЕЛАЯТ ДА ПОЛЗВАТ този портал за удобство да се регистрират в него. И това не може да бъде нито задължително, нито да подлежи на санкция! Личи си, че тези "предложения" са направени ОТ ХОРА, НАПЪЛНО НЕЗАПОЗНАТИ С ЕСТЕСТВОТО НА РАБОТА НА СИСТЕМАТА, И НАПЪЛНО НЕЗАПОЗНАТИ С ЕСТЕСТВОТО НА РАБОТАТА НА АДВОКАТИТЕ. Законодателният процес не е място за упражнения от лаици!

Автор: Гургана Николова (19.11.2020 16:41)

адв. Гургана Николова - АК-Бургас

Присъединявам се изцяло към становището на "ОБЕДИНЕНИЕ НА СВОБОДНИТЕ АДВОКАТИ".

Автор: Веселин Пенчев (19.11.2020 11:33)

от адв. Веселин Тончев, САК

Автор: Иван Ден (19.11.2020 11:31)

По повод на момента на връчване и получаване

На първо място, възможно е да съм пропуснал казаното по-долу в законопроекта. И все пак ми се струва редно да посоча следната принципна постановка:

Проектосъставителят е опитал да разграничи моментите на „връчване“ и „получаване“ на съобщението, а дори в § 4 се споменава и „изпращането му“. Поначало, по сега действащия ред моментите на връчване и получаване на съобщението съвпадат, което е житейски оправдано. В тази връзка, вероятно целта на проектосъставителя е била да оправдае възникващата житейската възможност лицето, получател на съобщението, да не отвори електронната система за определен срок от време. Преценено е че такъв подходящ срок е 7 дни. Това разграничение обаче не държи сметка, че процесуалният закон определя началото на повечето срокове от връчването на определен акт – виж напр. чл. 240, 250, 259, 283 (касаещи връчването на решение); чл. 396, 403 (обезпечително производство), чл. 407, 412 и др. Следователно, ако тези моменти следва да бъдат разграничени, то това трябва да намери отражение и в цялата уредба на ГПК или да съществува изричен текст, който да посочва, че процесуалните срокове текат от момента на получаване по отношение на електронните съобщения.

Във връзка с горното, прави впечатление, че в чл. 41а (§4) ал. 1 говори за „получаване“, докато ал. 2 въвежда презумпция за „връчването“. Т.е. тук проекта е непрецизен.

По отношение на връчването на адвокат в чл. 51 се създават възможни противоречиви решения. Така не е ясно, ако съобщението е връчено на адвокат, например на 01.05., но същият не го „изтегли“ по смисъла на чл. 41а, ал. 1, след което на 03.05. заяви, че отсъства и неприема съобщения, какво ще стане със срока по ал. 2 на чл. 41а. Дали същият ще спре докато трае отсъствието, или съобщението ще се счита за връчено, тъй като е изпратено преди заявяване на отсъствието? Считам, че този въпрос следва да се обсъди внимателно. Освен това подкрепям изказаното по-горе мнение, че това ограничение от 40 дни не държи сметка за всички обстоятелства, а предполага само, че това ще е периода на годишен отпуск и пр. Би могло да се запише, че срокът ще е 40 дни, освен ако отсъствието не се дължи на непредвидени обстоятелства. В този случай обаче следва да се приеме, че съобщението още не е връчено/получено, ако адвокатът е заявил непредвиденото обстоятелство след като съобщението е постъпило в системата, тъй като не може да се очаква още веднага същият да заяви, че е претърпял инцидент или се е разболял. Разбира се, следва да се представят и някакви доказателства, иначе би се стигнало до шиканиране.

Автор: Анна Димитрова (19.11.2020 11:24)

адвокат Анна Стоянова Димитрова от БАК

Подкрепям изцяло становището на "Обединение на свободните адвокати". Проектът на ЗИД на ГПК е недомислен и на практика е неприложим в този му вариант.

Автор: Татяна Иванова (19.11.2020 10:56)

адвокат Татяна Иванова-БАК

Присъединявам се към становището на ОБЕДИНЕНИЕ НА СВОБОДНИТЕ АДВОКАТИ

Автор: ОБЕДИНЕНИЕ_НА СВОБОДНИТЕ_АДВОКАТИ (18.11.2020 21:55)

СТАНОВИЩЕ на СНЦОП "ОБЕДИНЕНИЕ НА СВОБОДНИТЕ АДВОКАТИ" („ОСА“), ЕИК 205846611

Линк към пълния текст на становището: <http://www.osabg.org/actions/31-3>

Автор: ясен сариев (18.11.2020 14:03)

§ 9. изменения в Член 51 ЗИД на ГПК

Чл. 51. (1) Връчването на адвокат се извършва чрез единния портал за електронно правосъдие.

(2) Адвокатът може да заяви по електронен път в единния портал за електронно правосъдие, че отсъства и не приема съобщения за определени периоди от време, които общо не могат да бъдат по-дълги от 40 дни в рамките на една календарна година. Съобщенията, връчени в заявения период на отсъствие, се смятат връчени в първия ден след края му.

Считам, че тази проектна разпоредба съдържа празнота, която ще се прехвърли при практическото приложение на закона, след влизането му в сила. Това е така, защото не се прави разграничение между отсъствие поради регламентирана почивка (приравнена на годишен отпуск) или отпуск поради временна неработоспособност поради общо заболяване (т. нар. болничен).

Поради това считам, че разпоредбата на чл. 51, ал. 2, изр. първо, следва да бъде продължена с текста:

(2) Адвокатът може да заяви по електронен път в единния портал за електронно правосъдие, че отсъства и не приема съобщения за определени периоди от време, които общо не могат да бъдат по-дълги от 40 дни в рамките на една календарна година, **"както и за времето, през което се намира в законоустановен отпуск поради временна неработоспособност, удостоверено с болничен лист или експертно решение на ТЕЛК/НЕЛК, за продължителността, на който своевременно е уведомил в единния портал за електронно правосъдие"**. Съобщенията, връчени в заявения период на отсъствие, се смятат връчени в първия ден след края му.

Считам, че по този начин се охранява правото на защита на страните в процеса, респ. правовия ред в Република България.

Автор: Svetozara Petkova (18.11.2020 00:32)

Становище по Проект на ГПК_Част 6

8.

„Електронни изявления до съда

Чл. 102ж. (1) Идентификацията на лицата, подаващи електронни изявления, се извършва по реда на Закона за електронната идентификация, посредством удостоверителна услуга за електронна идентификация, предоставяна от квалифициран доставчик на удостоверителни услуги и вписана в доверителния списък на Комисията за регулиране на съобщенията по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014 или чрез уведомена схема за електронна идентификация по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014.

(2) Електронните изявления до съда се подписват с квалифициран електронен подпис, когато законът предвижда писмена форма за извършването им и наличие на подпис.“

Горната разпоредба оставя впечатлението, че отправянето на електронни изявления се осъществява като се ползват, едновременно или последователно, както Удостоверение за електронна идентичност съгласно Закона за електронната идентификация, така и КЕП. Не е ясно дали би било валидно изявление, подадено единствено с КЕП, каквито се ползват понастоящем за работа с много държавни системи. Допълнителна неяснота създава и обстоятелството, че ако за подаване на изявление до съда се изисква едновременно и удостоверение за електронна идентичност и КЕП, но удостоверения още не се издават, това отлага подаването на електронни изявления за неопределен момент в бъдещето. Разпоредбата следва да бъде прецизирана.

9.

„§ 26. В чл. 426, ал. 1 се създават изречения второ и трето: „Когато изпълнителният лист е издаден в електронна форма, взискателят отбелязва това в молбата. Съдебният изпълнител отбелязва, че е започнал изпълнително производство в съдебното дело.“

От предишните разпоредби изглежда, че редакцията, която е имал предвид нормотворецът, е: *„§ 26. В чл. 426, ал. 1 се създават изречения второ и трето: „Когато изпълнителният лист е издаден в електронна форма, взискателят отбелязва това в молбата. Съдебният изпълнител отбелязва, че е започнал изпълнително производство в **електронното** дело.“*

Автор: Svetozara Petkova (18.11.2020 00:31)

Становище по Проект на ГПК_Част 5

7.

„§ 11. В чл. 62 се правят следните изменения и допълнения:

I вариант на ал. 4:

2. Създава се ал. 4:

„(4) Електронното изявление, с което се извършва процесуално действие, се смята за получено от съда, до който е адресирано, с постъпването му в неговата информационна система или в системата на единния портал за електронно правосъдие.“

II вариант на ал. 4 :

„(4) Електронното изявление, с което се извършва процесуално действие, се смята за получено от съда, до който е адресирано, с постъпването в системата на единния портал за електронно правосъдие.“

За да може да се направи избор между предложените Вариант 1 и Вариант 2 на ал. 4, е необходимо добро познаване на архитектурата на бъдещата информационна система на съдилищата, което външни лица няма как да имат. Не е ясно дали в бъдеще съдебната система ще работи през единствена и единна информационна система или единният портал за електронно правосъдие ще функционира паралелно с множеството сега съществуващи информационни системи на отделните съдилища. Именно тази яснота може да информира избора между предложените Вариант 1 и 2 и този избор няма как да бъде оставен на незапознати със системата лица. Предходните разпоредби обаче, оставят впечатлението, че далеч не се очаква всички лица, които комуникират със съда по електронен път, да го правят през единния портал. Ако това действително е така, то обезсмисля предложението Вариант 2 на разпоредбата. Наред с гореизложеното, по-прецизно би било в тази разпоредба да става дума за постъпване на изявлението в „единната информационна система на съдилищата“, а не в „системата на единния портал за електронно правосъдие“, доколкото порталът представлява единствено потребителски интерфейс за вход в единната информационна система.

Автор: Svetozara Petkova (18.11.2020 00:30)

Становище по Проект на ГПК_Част 4

5.

§ 9. Член 51 се изменя така:

„...“

(3) Висшият адвокатски уведомява Висшия съдебен съвет за избраните от адвокатите електронни адреси за връчване.“

Присъединявам се към изразеното вече в коментарите мнение, че редакцията на ал. 3 е непрецизна и следва да гласи: *„... (3) Висшият адвокатски съвет уведомява Висшия съдебен съвет за избраните от адвокатите електронни адреси за връчване.“*

6.

§ 10. В чл. 52 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1. г

2. Създава се ал. 2:

„(2) Връчването на държавните учреждения и на общините се извършва само на електронен адрес. Те са длъжни да посочат такъв.“

Отново може да се помисли дали връчването на посочен електронен адрес е най-подходящият метод за държавните учреждения и общините или те също биха могли да получават съобщения през единния портал за електронно правосъдие.

Автор: Svetozara Petkova (18.11.2020 00:29)

Становище по Проект на ГПК_Част 3

4.

“§ 8. В чл. 50 се създава ал. 5:

„(5) Връчването на кредитни и финансови институции, включително тези, извършващи събиране на вземания срещу потребители, застрахователни и презастрахователни дружества и търговци, които извършват доставка на енергия, газ или предоставяне на пощенски, електронни съобщителни или водоснабдителни и канализационни услуги, нотариуси и частни съдебни изпълнители се извършва само на електронен адрес. Те са длъжни да посочат такъв.“

Редакцията на разпоредбата е непрецизна, като фразата „включително тези“ оставя впечатлението, че изброените оттам насетне лица са все видове финансови институции, което очевидно не е намерението на нормотвореца. Не е ясно и защо държавните съдебни изпълнители са оставени извън обхвата на тази разпоредба.

Предлагам следната редакция: *„§ 8. В чл. 50 се създава ал. 5:*

„(5) Връчването на кредитни и финансови институции, на лица, които по занятие извършват събиране на вземания, на застрахователни и презастрахователни дружества, на търговци, които извършват доставка на енергия, газ или предоставяне на пощенски, електронни, съобщителни или водоснабдителни и канализационни услуги, на нотариуси и частни и държавни съдебни изпълнители се извършва само на електронен адрес. Те са длъжни да посочат такъв.“

Наред с това, връчването на посочен електронен адрес, според предложената редакция на чл. 38, е принципно опция, която се предвижда като допълнителен метод за комуникация, а предпочитаният и най-удобен за системата метод е чрез единния портал за електронно правосъдие. Не виждам защо високо професионализирани ползватели на системата, като изброените в чл. 50, ал. 5, следва да получават съобщения просто на посочен електронен адрес, вместо през единния портал за електронно правосъдие, подобно на адвокатите.

Автор: Svetozara Petkova (18.11.2020 00:29)

Становище по Проект на ГПК_Част 2

3.

„Връчване чрез електронно съобщение

Чл. 41а. (1) Когато връчването става чрез единния портал за електронно правосъдие, съобщението се смята за получено в деня на изтеглянето му от адресата.

(2) В случай че страната не е изтеглила акта в едноседмичен срок от изпращането на съобщението по реда на ал. 1, съобщението се смята за връчено, считано от деня, следващ изтичането на седем дни от изпращане на съобщението.

(3) Когато връчването става чрез квалифицирана услуга за електронна препоръчана поща посочен от страната адрес на електронна поща, денят на изпращането на съобщението се счита за деня на постъпване на съобщението в информационната система на страната до доказване на противното. Страната следва да потвърди получаване на съобщението в 7-дневен срок от получаването му в посочената информационна система. Съобщенията се считат за връчени от датата на изпращане на потвърждението от страната.“

Очевидно е налице много слаба редакция на алинея 3 от чл. 41а, ведно с техническа грешка („връчването става чрез квалифицирана услуга за електронна препоръчана поща посочен от страната адрес на електронна поща“). Въвеждат се едновременно термините „постъпване“ и „получаване“. Доколкото по отношение на „постъпването“ е въведена оборима презумпция, става ясно, че волята на нормотвореца е била именно това постъпване да е с правно значение. В следващото изречение обаче, виждаме отстъпление от виждането за „постъпването“ като правно значим факт и се въвежда понятието „получаване“. В последното изречение пък вече се

говори за „връчване“. Въвежда се презумпция за постъпване на съобщението, но още в следващите изречения се оказва, че тази презумпция е без правно значение, защото съобщенията изпратени по този начин се считат връчени едва след изпращане на потвърждение от страната. Това на практика означава, че за разлика от лицата, които биват уведомявани чрез единния портал и нямат възможност да шиканират, тези, които биват уведомявани чрез квалифицирана услуга за електронна препоръчана поща или на посочен адрес на електронна поща, ще имат възможност да бавят процеса. Това неравноправие следва да се изчисти, заедно със стилистичните неточности, като в алинея трета се въведат правила, подобни на тези по ал. 2 на същия член. Също така се използват понятията „адресата“ и „страната“ за едно и също лице. По-коректно е да се използва адресата, както по ал. 1. Редакцията да разпоредбата следва да се преработи, например: *„(3) Когато връчването става чрез квалифицирана услуга за електронна препоръчана поща или на посочен адрес на електронна поща, до доказване на противното за ден на постъпване на съобщението в информационната система на адресата се счита денят на изпращане на съобщението. Адресатът следва да потвърди получаването на съобщението в 7-дневен срок от постъпването му в посочената информационна система. Съобщенията се считат за връчени от датата на изпращане на потвърждението. В случай че адресатът не изпрати потвърждение в едноседмичен срок от постъпването на съобщението, то се смята за връчено, считано от деня, следващ изтичането на седем дни от постъпване на съобщението.“*

Автор: Svetozara Petkova (18.11.2020 00:27)

Становище по Проект на ГПК_Част 1

1.

„§ 1. Член 38 се изменя така:

„Адрес за връчване

Чл. 38. (1) Съобщението се връчва на адреса, който е посочен по делото.

(2) Връчването на актове на съда може да се извършва на избран от страната електронен адрес за връчване: ...“

Не е ясно защо, при положение, че целият раздел говори за „връчване на съобщения“ в алинея 2 на чл. 38 предложеното изменение използва фразата „връчване на актове на съда“. Тази разлика в терминологията оставя впечатлението, че става въпрос за различен вид съобщения от уредените на други места в съответния раздел, което едва ли е намерението на нормотвореца. Предлагам уеднаквяване на терминологията.

2.

„Чл. 38а. (1) Лицето, което е извършило процесуално действие в електронна форма, е длъжно да посочи електронен адрес за уведомяване за удостоверяване на получаването на електронното изявление и за резултата от техническата проверка на извършеното действие.“

Използването на предлога „за“ многократно в предложената редакция прави изказа тежък и много неясен. Предлагам следната редакция: *„Лицето, което е извършило процесуално действие в електронна форма, е длъжно да посочи електронен адрес за връчване на съобщенията, които удостоверяват получаването на електронното изявление и уведомяват за резултата от техническата проверка на извършеното действие.“*

Автор: Антица Ранчева (16.11.2020 17:35)

от "Геострой" АД

Предлагаме следните изменения на предложените текстове от ЗИД на ГПК, а именно:

§1. - съгласно чл. 38, ал.3 *"В случай че не са налице предпоставките по ал.2, ако страна е посочила адрес на електронна поща, връчването по отношение на същата се осъществява по този начин."* Считаме, че текстът е неясен, тъй като не се разбира какво точно се има предвид под *"по този начин"*. Освен това, връчването следва да се извършва чрез или по електронна поща (както е посочено в ал.5), а не по отношени ена същата - не става ясно дали израза се отнася до страна или до връчването чрез електронна поща. Считаме, че текстът следва да бъде редактиран с оглед изчистване на подобни неясноти.

§1 - в чл. 38, ал.5 е разписано, че *"Връчването по този начин е редовно, ако адресатът потвърди изрично получаването."* За избягване на съмнения следва да се конкретизира и уточни начина, по който се извършва посоченото изрично потвърждение от адресата, както и срока за получаване на това потвърждение.

§2 - според ал.1 на новосъздадения чл. 38а *"Лицето, което е извършило процесуално действие в електронна форма, е длъжно да посочи електронен адрес за **уведомяване за удостоверяване** на получаването на електронното изявление."* И тук текстът е неясно формулиран. Вероятно смисълът, който се влага в разпоредбата е, че лицето следва да посочи електронен адрес за уведомяване **и** удостоверяване на получаването.

§9. съгласно чл. 51, ал.3 *"Висшият адвокатски уведомява Висшия съдебен съвет....."* След думите "Висшия адвокатски" следва да бъде добавено "съвет" с цел коректно посочване наименованието на организацията и избягване на съмнения при тълкуването на нормата.

§10 - според новосъздадената ал.2 на чл. 52 *"Връчването на държавните учреждения и на общините се извършва само на електронен адрес. Те са длъжни да посочат*

такъв." Ако връчването се извършва **само** на електронен адрес, то нуждата от служител, който да приема съобщения в работното време по ал.1 отпада, с което отпада и приложимостта на ал.1, която норма следва да бъде отменена;

§11 - предложени са два варианта на новосъздадената ал.4 на чл. 62. Считаме, че по-удачен е първият вариант, тъй като постъпването на изявлението в информационната система на съответния съд ще позволи на съда да се запознае с изявлението и своевременно да предприеме съответните процесуални действия, дори и изявлението да не е постъпило в системата на единния портал за електронно правосъдие поради технически проблем, например. По този начин би се засилила ефективността на електронното правосъдие и неговото практическо прилагане;

Автор: Евгения Григорова (13.11.2020 13:56)

чл. 51, ал. 2 от ЗИД на ГПК

Съгласно проекта - в чл. 51 е предвидена алинея 2, както следва:

"(2) Адвокатът може да заяви по електронен път в единния портал за електронно правосъдие, че отсъства и не приема съобщения за определени периоди от време, които общо не могат да бъдат по-дълги от 40 дни в рамките на една календарна година. Съобщенията, връчени в заявения период на отсъствие, се смятат връчени в първия ден след края му."

Считам, че тази проектна разпоредба съдържа съществен порок, доколкото не прави разграничение между излизане на адвоката в годишен отпуск и ползване от негова страна на т.нар. "болнични" /отпуск поради болест и временна неработоспособност.

При такава формулировка при тълкуване се достига до извод, че адвокатът общо не може да откаже приемане на призовки и съобщения за повече от 40 дни. При това положение следва резонният въпрос: а нима може да се регламентира периодът от време, в което да боледуват адвокатите? Ако периодът в разпоредбата е използван от адвоката за отпуск поради болест и временна неработоспособност, следва ли, че след изтичането му - на адвоката ще се връчват призовки и съобщения дори същият да е в годишен отпуск? Обратно - ако адвокатът е разходвал повечето дни за годишния си отпуск - то значи ли, че дори да е в болнични, надвишаващи 40-те дни - пак ще му се връчват съобщения и призовки - тоест дори и болен трябва да работи? Следва ли отпускът поради болест да е за сметка на годишния отпуск и обратно?

Тази некоректна формулировка трябва да бъде редактирана, като стане ясно, че в тези 40 дни не влиза времето, в което адвокатът е в отпуск поради болест и временна неработоспособност.

Автор: Евгения Григорова (13.11.2020 13:56)

чл. 51, ал. 2 от ЗИД на ГПК

Съгласно проекта - в чл. 51 е предвидена алинея 2, както следва:

"(2) Адвокатът може да заяви по електронен път в единния портал за електронно правосъдие, че отсъства и не приема съобщения за определени периоди от време, които общо не могат да бъдат по-дълги от 40 дни в рамките на една календарна година. Съобщенията, връчени в заявения период на отсъствие, се смятат връчени в първия ден след края му."

Считам, че тази проектна разпоредба съдържа съществен порок, доколкото не прави разграничение между излизане на адвоката в годишен отпуск и ползване от негова страна на т.нар. "болнични" /отпуск поради болест и временна неработоспособност.

При такава формулировка при тълкуване се достига до извод, че адвокатът общо не може да откаже приемане на призовки и съобщения за повече от 40 дни. При това положение следва резонният въпрос: а няма може да се регламентира периодът от време, в което да боледуват адвокатите? Ако периодът в разпоредбата е използван от адвоката за отпуск поради болест и временна неработоспособност, следва ли, че след изтичането му - на адвоката ще се връчват призовки и съобщения дори същият да е в годишен отпуск? Обратно - ако адвокатът е разходвал повечето дни за годишния си отпуск - то значи ли, че дори да е в болнични, надвишаващи 40-те дни - пак ще му се връчват съобщения и призовки - тоест дори и болен трябва да работи? Следва ли отпусъкът поради болест да е за сметка на годишния отпуск и обратно?

Тази некоректна формулировка трябва да бъде редактирана, като стане ясно, че в тези 40 дни не влиза времето, в което адвокатът е в отпуск поради болест и временна неработоспособност.

Автор: Delyan nikolov (06.11.2020 17:59)

Предложение за допълнение на §27

Предложение за допълнение на §27

§ 27. В чл. 434 се създава ал. 3 и ал. 4:

„(3) Протоколът или разпореждането може да се състави и само в електронна форма.“

„(4) Електронно съставен и електронно получен документ може да се съхранява и само в електронна форма”

Мотиви

В ал.3 чл. 434 е посочено, че протокол може да се състави и само е електронна форма. По аргумент на по силното основание това следва да се отнася и за разпорежданията, които са документи от оперативен характер. В тази връзка е резонно в проекта на ал. 3 да се включат и думите „ или разпореждането”.

Също може да се добави чл. 4 за електронно получените документи, които да могат да се съхраняват и само в електронна форма по електронно дело. След като в съда се дава възможност да се съставят електронни дела, да се издава електронен изпълнителен лист, да се съставят електронни протоколи и да се извършва цялостен електронен обмен, следва да се предвиди възможност при техническо обезпечаване да се съхраняват и електронно документите, за което следва да се извършват и промени в Наредбите за служебния архив при приемане на такъв текст.

История

Начало на обществената консултация - 05.11.2020

Приключване на консултацията - 19.11.2020

Справка за получените предложения - 23.11.2020

[Справка за отразяване на предложенията и становищата](#)